

Hans de Beer

LARS, URSULEȚUL POLAR

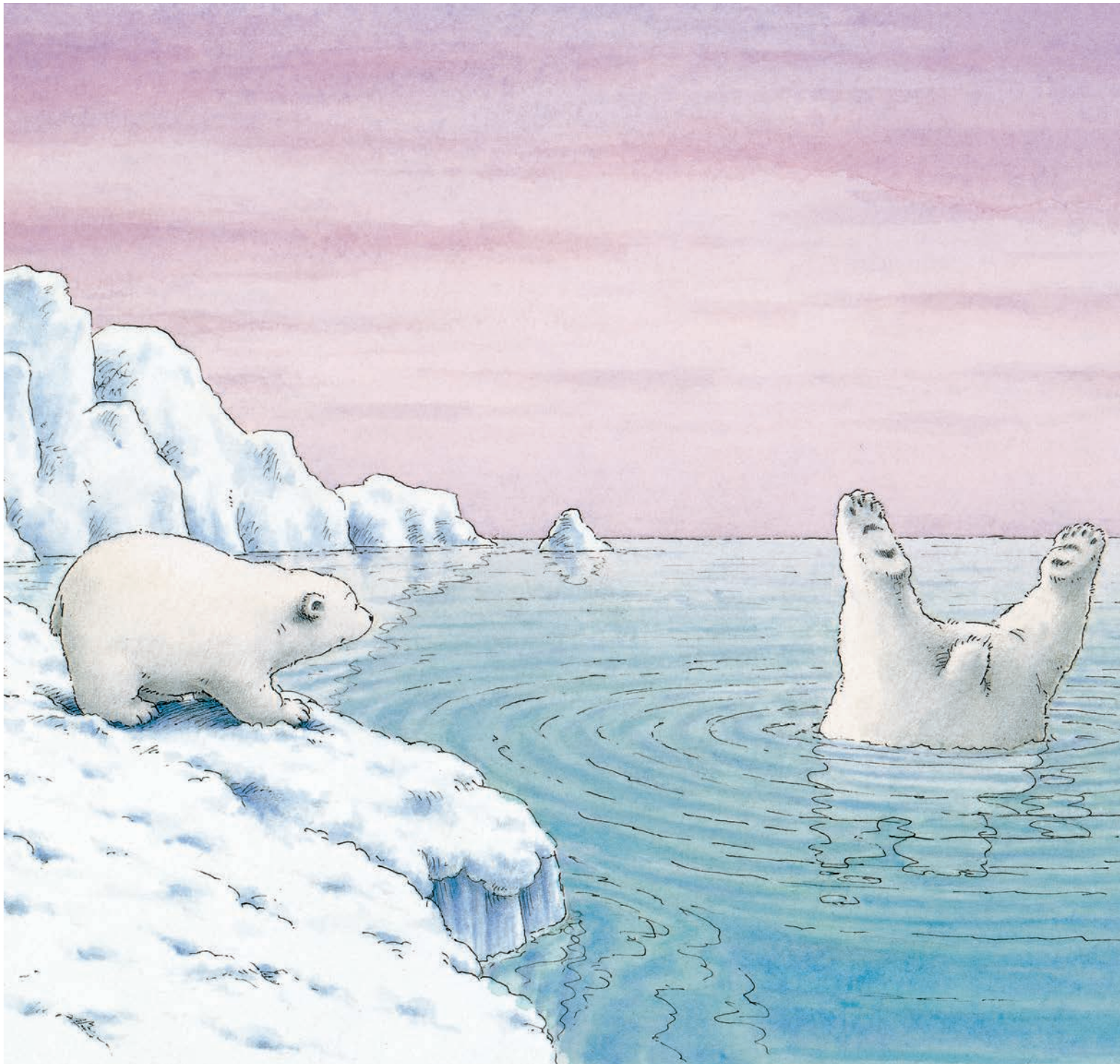
Unde pleci tu, Lars?

Ilustrații de Hans de Beer
Traducere de Luminița Turcu

Era o zi mare în viața lui Lars. Mergea împreună cu tatăl lui la prima sa vânătoare. Lars era în întregime alb, la fel ca tatăl lui. De fapt, la Polul Nord, unde locuia Lars, totul era alb, înveșmântat în zăpadă și gheață.

Tatăl lui i-a arătat cum să facă tot felul de lucruri: să se țină după urme, să înoate și să se scufunde. A vorbit întruna, iar Lars a ascultat în liniște, urmărindu-l cu atenție. La un moment dat, tatăl lui a dispărut sub apă și a stat acolo atât de mult timp, încât Lars începuse să-și facă griji. Dar, când în cele din urmă a revenit la suprafață, avea cu el și un pește mare pentru cină.

Când s-a făcut timpul să meargă la culcare, tatăl i-a spus:
— Adună o grămadă de zăpadă ca să te protejezi de vânt, așa cum fac eu.
Lars era mândru de grămada lui, dar era și foarte obosit. A adormit imediat, ca și tatăl lui de altfel.

Dar, în timpul nopții, gheața a început să se crape. Bucata pe care se afla Lars s-a desprins ușor-ușor.

Când Lars s-a trezit, se făcuse deja dimineață. Era singur în mijlocul mării. Se făcea tot mai cald, iar bucata de gheață și grămada de zăpadă făcută de Lars erau tot mai mici.

Când gheața era pe punctul de a se topi complet, Lars a zărit un butoi mare plutind în apropiere. A reușit să-l prindă și să se urce pe el.

Însă apoi a izbucnit o furtună puternică. Pe când încerca să stea agățat de butoiul purtat de valuri, Lars s-a îndepărtat tot mai mult de tatăl lui și de grămada sa de zăpadă.